

אבימלך ראה באיצטגנינות שיצחק הוא בעל רבקה

"וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וּגּו' וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת רַבְקָה אִשְׁתּוֹ". "את" דוקא, זו השכינה שהיתה עם רבקה.

דבר אחר, וכי תעלה על דעתך שיצחק היה משמש מטתו ביום, הרי למדנו שישראל קדושים הם ואין משמשים מטתם ביום, ויצחק שהיה קדוש היה משמש מטתו ביום, אלא ודאי שאבימלך חכם היה, והוא הסתכל באיצטגנינות שלו, שהוא נקרא חלון, כתוב כאן "בְּעַד הַחֲלוֹן", וכתוב שם (שופטים ה'): "בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֹב אִם סִיפָרָא", מה שם באיצטגנינות, אף כאן גם באיצטגנינות, וראה, שלא הוא כמו שאמר יצחק, אלא ודאי שהוא מצחק עמה והיא אשתו, אז "וַיִּקְרָא".

ע"ד ש"ס

זוהר דף קמ ע"ב

כשאינ יראה מגיעים לחטאים

"וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר וּגּו'". רבי יוסי אמר, אבימלך היה מבקש לעשות ליצחק כמו שעשה לאברהם^[כה], אלא שהרי הוכיח לו הקדוש ברוך הוא בתחלה.

בא וראה, כתוב "כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה", אמר רבי אבא, בשביל זה אמר: "אֲחֹתִי הִיא", כדי להתדבק עם השכינה, שכתוב: "אָמַר לְחַכְמָה אֲחֹתִי אָתָּה". מה הטעם לפי שלא היתה בהם האמונה, שאם האמונה היתה נמצאת ביניהם לא נצרך לזה, אבל מתוך שלא היתה ביניהם אמונה אמר כך, ובשביל זה אמר: "כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה", אין יראת אלהים, זו האמונה. אמר רבי אלעזר, לפי שלא שרתה השכינה מחוץ לארץ הקדושה, ועל כן "אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה", שאין כאן מקומו ואינו שוכן כאן, ויצחק התחזק עם האמונה, כי ראה שהרי השכינה עם אשתו שורה.

ט"ו

זוהר דף קמא ע"א

הכרת טובה לרשעים שעשו טוב עם אבותינו

"וַיֵּצְאוּ אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לְאָמֹר הַנִּגְעַת בְּאִישׁ וְגו'". בא וראה, כמה האריך הקדוש ברוך הוא להרשעים, בשביל הטובה ההיא שעשו עם האבות הראשונים, שהרי בשביל זה לא שלטו בהם ישראל עד אחר דורות האחרונים. יפה עשה אבימלך שעשה טוב עם אברהם, שאמר לו: "הֲיֵנָה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב", ועם יצחק שאמר: "הַנִּגְעַת בְּאִישׁ הֲזֵה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוֹמֵת".

אין טובת הרשעים שלמה

רבי יהודה אמר, וי להם להרשעים שהטובה שלהם אין היא בשלמות. בא וראה, עפרון, בתחלה אמר: "אֲדֹנָי שְׁמַעֲנִי הַשְּׁדָה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נָתַתִּיךָ", ואחר כך אמר: "אֶרְץ אַרְבַּע מֵאֹת שְׁקָל כֶּסֶף וְגו'", וכתוב: "וַיִּשְׁקַל אֲבָרְהָם לְעֶפְרָן וְגו' עֶבֶר לְסַחָר", ואף כאן כתוב בתחלה: "הֲיֵנָה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ וְגו'", ולבסוף אמר לו ליצחק: "לָךְ מַעֲמֹנוּ כִּי עֲצַמְתָּ מִמָּנוּ מְאֹד", אמר לו רבי אלעזר, זו היא הטובה שעשה עמו, שלא לקח אבימלך משלו כלום ושלחו בכל ממונו, ואחר כך הלך אחריו לכרות עמו ברית.

התחזקות באמונה על ידי עשיית המצוות

"וַיִּחְפְּרוּ עֲבָדֵי יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים". אמר רבי אלעזר, יפה עשה יצחק, שהרי לפי שידע סוד החכמה, התיגע וחפר באר מים, בשביל להתחזק בהאמונה כראוי, וכן אברהם התיגע וחפר באר מים, יעקב מצא הבאר מתוקנת וישב אצלה, וכולם הלכו אחריו והתיגעו, בשביל להתחזק באמונה השלמה כראוי^[1]. ועתה ישראל מתחזקים בהאמונה על ידי הסודות של מצות התורה, דהיינו, שבכל יום ויום מתחזק האדם בציצית של מצוה שמתעטף בטלית, כן גם בתפלין שמניח על ראשו וזרועו, שהם סוד עליון, כראוי. לפי שהקדוש ברוך הוא נמצא אצל האדם שמתעטר בתפלין ומתעטף בציצית, והכל הוא סוד האמונה העליונה, ועל כן מי שאינו מתעטף בציצית, ואינו מתעטר להתחזק בתפלין בכל יום, יחשב לו שאין שורה עמו האמונה, ותסיר ממנו יראת רבונו, ותפלתו אינה תפלה כראוי. ולפיכך היו האבות מתחזקים בתוך האמונה העליונה, לפי שהבאר העליונה סוד האמונה השלמה שורה בה^[2].

זוהר זוהר

זה נתנה לישראל התורה והמצוה, וזה עיקר היסוד של אמונת ישראל.

כז. באר העליונה היינו מדת המלכות ספירה העשירית שנמשלת לבאר מים חיים כמבואר לקמן.

כה. לקחת ממנו רבקה בחזקת היד. עבודת האבות בחפירת באר היה לפעול המשכת השפע הקדושה למדת המלכות שהשכינה תאיר ותשפיע שפע הקדושה בעולם הזה, ובשביל

ט"ז

זוהר דף קמא ע"א

הבאר היא השכינה

"וַיַּעֲתֶק מִשֶּׁם וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֶרֶת וּגו'". אמר רבי חייא, בא וראה, באר מים חיים זה הוא סוד עליון בתוך סוד האמונה, באר שיש בה מוצא מים, וזו הבאר מתמלאית מן מוצא מים ההוא, והן שתי מדרגות שהן אחת, בחינת זכר ובחינת נקבה ביחד כראוי[כח].

ובא וראה, מוצא מים ההוא ובאר ההיא הן אחד, והכל נקרא באר, שהרי מקור ההוא שנכנס בה ואינו פוסק לעולם, והבאר מתמלאית, ומי שמסתכל בבאר זו מסתכל בסוד עליון של האמונה. וזהו הענין של האבות שהתיגעו לחפור באר מים תוך סוד עליון, ואין להפריש בין המקור והבאר והכל אחד[כט].

"וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת", רמז שעתידים בניו לעבוד ולתקן באר הזאת כראוי בסוד הקרבנות והעולות, כדמיון מה שכתוב: "וַיִּנְחֶהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ", אלו הקרבנות והעולות, ובשביל זה יתפשטו מעינותיו לכל הצדדים[לא] כמו שכתוב (משלי ה'): "יִפְּנוּצוּ מְעִינֹתָיָהּ חוּצָה בְּרְחֹבוֹת פְּלִגֵּי מַיִם", ולפיכך ויקרא שמה רחובות.

עיני אברהם ועיני יצחק

"וַיְהִי כִּי זָקַן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מֵרְאֵת". אמר רבי שמעון, כתיב: "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה", זה הכתוב כבר נתבאר, אבל בא וראה, כל מעשי הקדוש ברוך הוא הם דברים של אמת, והכל בסוד עליון, וכל דברי התורה כולם הם עיני האמונה וסודות עליונים כראוי.

ובא וראה, לא זכה יצחק כאברהם שלא נחשכו עינו ולא כהו, אבל סוד עליון יש כאן, סוד של אמונה, כמו שאמרו במה שכתוב: "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם", זה אברהם, שהוא אור היום, והאור שלו הולך ומאיר ומתחזק בתקון היום, ולפיכך מה כתוב: "וַאֲבָרְהָם זָקַן בְּאֵר בְּיָמָיו", באלה האורות המאירים, והוא כשהזקין היה הולך ומאיר, כמו שכתוב (משלי ד'): "הוֹלֵךְ וְאֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם", ולפיכך "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם". וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה", זה יצחק שהוא בבחינת חשך[לב] והיה הולך לקבל בחינת לילה בקרבו, ולפיכך כשהזקין מה כתוב: "וַיְהִי כִּי זָקַן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מֵרְאֵת", כך הוא בודאי שבקש להתחשך ולהתדבק במדרגתו כראוי, בא רבי אלעזר בנו ונשק ידיו ואמר לו טוב הדבר, אברהם האיר מצד המדרגה שלו, יצחק נחשך מצד המדרגה שלו.

זיו הזוהר

ל. פירוש, שבשביל עבודת ישראל בתורה ותפלה ומצות נתמשכת השפע דקדושה לעולם הזה בהרחבה, והיינו רחובות.
לא. חשך נקראת מדת הדין והגבורה שהיא שורשו של יצחק.

כח. היינו שתי הספירות יסוד ומלכות, שעל יד היסוד נובע השפע למלכות, לכן נקראת ספירת היסוד מוצא מים וספירת מלכות נקראת באר.
כט. הפירוד בין הדבקים נעשה על ידי חטאים שהצדיק אבד והשפע נפסקת.

יעקב למה, שכתוב "וַיְעִינֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מִזֶּקֶן", אמר לו כך הוא בודאי, "כְּבָדוֹ" כתוב ולא כהו, "מִזֶּקֶן" כתוב, ולא מזקנו אלא מזוקן, מזוקן של יצחק מצד ההוא כבדו, ולא יוכל לראות, להסתכל כראוי, אבל לא כהו, אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל ונעשה חשך, שהרי אז נדבק בו בחינת לילה, ונתקיים "וַיִּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה".

**מֵהִפְכַת הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי
יוצאת לדרך!**

**חוזר זמר מקריז ואומר
הלומד וחוזר מרויח וקוצר**

לומדים כרף א' מספר ראשון של "זוהר השבת"
נבחרים ומקבלים סט של "זוהר השבת" במתנה

כיצד?
אנו מפקסים המבחן אליכם
אתם נבחרים ושולחים אותו לפקס: 02-9951300
לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0548-436784

**מתן שכרו בצידו
הרשב"י יושב ולומד עמו**

**כל יהודי יכול לזכות בסט של זוהר השבת!
בחנם!**

כל רגע של למוד הזוהר הקדוש יקר מאד בעיני ה'.
כל רגע של למוד, מציל את עם ישראל בפריטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר! כמה כח ונצמה חבויים בך,
כל העולם תלוי בלמוד שלך, אל תרפה ידך, הזמן קצר והמלאכה מרבה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום, בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

מה עליך לעשות?

ללמוד על פי התקנון, כרף א' מספר ראשון של זוהר השבת, לאחר מכן לענות נכון על שאלות הפרק,
כך תזכה לקבל סט זוהר השבת חמשה כרכים בחנם!

לפרטים:

יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון] לפקס מספר 02-9951300 ואנחנו נשלח לך את המבחן.
בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל, ובוחן מיוחד מטעם מפעל הזוהר יבדק את המבחן, ויתקבל את המתנה.
המציטיים יזכו לפרסום בספרים.

